

Jubileumsskrift



*J tidens morgen lå den her,
en holme mellom mange skjær.
Og havet vasket holmen ren
og alt var knatt og sand og sten.*

Av Andreas Borch Sandsdalen

Kjære leser!

Jubileumsskriftet du nå holder i hånden er en uautorisert gjennomgang av Knattholmen leirsteds nå 100 års historie. Den baserer seg i stor grad på intervjuer gjort med sentrale personer knyttet til KFUK-KFUM-kretsen og personer som er sentrale i miljøet på – og omkring – Natholmen. Inger Røgeberg og Tore Nicolaisen m.fl. har gjort en formidabel innsats for at verdifull informasjon kan bringes videre til kommende slekter. Det skal alle bidragsyttere ha en stor takk for. I tillegg er det brukt offisielle kilder som internett, bøker, avisartikler mv.

Vi håper med dette å ha laget en helhetlig presentasjon av livet på og rundt leirstedet gjennom dets første 100 år.

Når jubileumsskrift eller -bøker lanseres anses et dokumentasjonsoppdrag som avsluttet.

Jubileumskomiteén har imidlertid et annet perspektiv med dette jubileumsskriftet. Dette betraktes som en start på et dokumentasjonsoppdrag.

Vi har helt bevisst kalt dette for et uautorisert jubileumsskrift, fordi vi ønsker korrigeringer og mer informasjon. Jubileumsskriftet publiseres på nett og vil bli oppdatert kontinuerlig.

Jubileumskomiteén håper dette skriftet gir et godt og riktig bilde av Knattholmens historie. Vi er glade og takknemlige for oppdraget som kretsstyret ga oss og håper vi har levert i tråd med forventningene.

Knattholmen 18. mai 2023

På vegne av jubileumskomiteén

Dennis Larsen

Jubileumskomiteéns leder



Store opplevelser
- Øya for alle!

Slik begynte det

Vestfold kreds av Norges Kristelige Ungdomsforbund ble etablert i januar 1891. 25 år senere – i juli 1916 – ble den første gutteleiren arrangert på speidernes lille og ikke ferdigbygde hytte på Kastet i Sandefjord. Dette skjedde etter at et kretsmøte i 1915 vedtok å opprette et kretsstyre med den oppgave å bidra til det kristelige arbeid blant unge menn i kretsen.

I 1917 og 1918 deltok mellom 60 og 70 på gutteleir på Skien KFUK's sommersted «Solveigåsen» ved Eidangerfjorden. Deretter ble leiren flyttet til Oksøya i Eidangerfjorden, og var der i perioden 1919 - 1922. Parallellt med dette startet man leirer for jenter i 1920 og hadde «leir for unge piker» på «Solveigåsen» frem til 1923.

Vi lar Johannes Smidt selv fortelle om en kveld på Oksøya i 1921: «Jeg glemmer det aldri. Det var en sommerkveld etter at vi hadde firt flagget. Vi sto der en flokk ute på odden og snakket om sommerleiren. Vi var klar over at vi ikke i lengden kunne holde til på Oksøya, men hva så? Da er det at en i flokken, Amund Isachsen, kommer med et forslag: «Vi kjøper et sted og bygger for oss selv.» Det fenget nesten som lynet, og det ble nesten en hellig stund for oss. Penger hadde vi ikke og nedgangstiden var begynt. Men vi "ville" noe. Ja, vi så det nesten allerede for oss. Slik skulle det bli, med plass til alle som ville komme. Det første norske sommerleirsted.»

Den kvelden ble det samlet inn kr. 700 til innkjøp av et leirsted.

Senere, samme sommer, ble det nedsatt en komitee som skulle arbeide med å finne et egnet sted. Komiteen ble ledet av kirkesanger Nils Bondevik og gjennom diskusjoner i flere fora fikk saken tilslutning ved kretsmøtet i 1922.

Etter et tips fra handelsskolelærer Halvdan Feen ble Johannes Smidt oppmerksom på at et gårdsbruk var til salgs på Natholmen i Sandefjord.

Vi lar igjen Johannes Smidt selv fortelle: «Så kom det igjen en stor dag. En til av de uforglemmelige. Det var den 18. mai 1923. Jeg minnes det som en av de herlige vårdager i en vår, da alt sto i flor allerede i mai. Kretsstyret skulle møte på Natholmen. Det ene lille gårdsbruket der skulle selges, som var omtrent «halve øya», hadde vi fått på hånden for kr. 7 250. Penger var det helst smått med, men da vi stod der ute i vårens blomsterflor var det ikke lenger snakk om argumenter. Vi var simpelthen fjetret. Gården hadde vært godt drevet og det var en frodighet og et blomsterflor som jeg i dag ennå drømmer om. Vi tøffet over til Håøya, hvor kretsen den gang hadde soldathjem, og besluttet enstemmig å slå til. Natholmen var vår! Og kretsstyret sanksjonerte i juni. Allerede samme sommer ble eiendommen omdøpt til Knattholmen.»

I løpet av sommeren ble to bygg klargjort slik at de ble mest mulig brukbare for kretsens formål. Innvielsen skjedde 12. august 1923, og den første leiren på Knattholmen fant sted året etter.

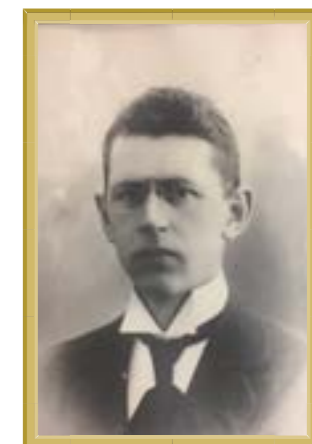
Kjøpet i 1923 utgjorde 35 mål på østsiden av eiendommen vi i dag kjenner som Knattholmen.

Johannes Smidt var på Knattholmen ved innvielsen 12. august 1923, og reiste deretter til London som sjømannsprest. Kirkesanger Nils Bondevik overtok som kretsleder.

Johannes Smidt ble født 19. november 1887 i Herad ved Farsund. Familien flyttet tidlig i Johannes' liv til Larvik og kom til Sandefjord i 1905 da Smidts far ble sokneprest i byen. I 1914 ble Johannes klokker i Sandefjord etter å ha vært ansatt som sekretær i Norges Kristelige Studentbevegelse siden 1912. I 1921 ble han ordinert til hjelpeprest i Sandefjord. Han ble «kretsformand» i Vestfold kreds av Norges Kristelige Ungdomsforbund i 1919 og fungerte i denne rollen frem til 1923.

*Ja, denne mann med lorgnett,
han hadde i sitt vidsyn sett
hva sommerleier innebar
så ble han Knattens rette far.*

Av Andreas Borch Sandsdalen



Leirene på Knattholmen før krigen 1923 - 1940

Et våningshus med tre små rom og et fjøs omgjort til forsamlingshall og overnattingsplass for 35 personer, var et spinkelt grunnlag for aktivitetene som kretsen ønsket å utvikle på Knattholmen. Men da den nye hovedbygningen sto ferdig sommeren 1924, så situasjonen atskillig lysere ut. Foruten en spisesal med plass til 150 personer ble det innredet flere soverom i 2.etg., noe som ga totalt 50 - 60 sengeplasser. Tanken var å benytte hovedbygningen også som pensjonat for kretsens medlemmer utenom leirene for barn og ungdom.

Den aller første gutteleiren på Knattholmen ble avviklet i dagene 2. - 7. juli 1924 med lærer Ingebret Øvrum som leder.

Utstyrslisten røper at leiren ble avviklet under enkle forhold. Alle deltagere skulle ta med ullteppe/sovepose, kopp, bestikk og tallerken, håndkle, badetøy, skopuss(!) og bibel/nytestamente. Det ble også opplyst at noen måtte regne med å sove på flatseng.

Referatet fra leiren i medlemsbladet «Vi unge» forteller det meste om opplevelsen:



Jenteleir 1931

«For første gang samledes vi i aar til sommerleir på kretsens præktige sommerhjem. Et vakrere sted kan man vanskelig finde til en sommerleir. Hav, fjord, berg og skog i skjøn forening, det er Knattholmen, og rummelig plads er der baade ute og inde til 50 - 60 unge mænd.

Det blev hærliche dage og vanskelig at si hva som betydde mest. I bibeltimene kunde vi spørre om alt vi hadde på hjertet, og det gjorde oss godt.

Men de viktige timene vi hadde ude i friluft skal heller ikke glemmes. Fotballen var forgrunnsfiguren sent og tidlig, og den lå aldri i ro. Det ble spilt store og hærliche kamper på sletta. Badingen blev kanskje ikke helt som den skulde, for vannet var saa urimelig kaldt, men leirbålene og samlingene i matsalen var festlige og livlige.

Konklusjonen var at «leiren blev meget vellykket, aand og tone var den aller beste. De gamle sommerleires traditioner fra Eidangerfjorden blev her plantet over paa ny grund, og vi faar haabe at sommerleirene kommer til at trives og udvikles vel paa Knattholmen.»

100 år senere ser vi at dette ønsket for lengst har gått i oppfyllelse, - og vel så det.

Helt i tråd med ideologien i Norges Kristelige Ungdomsforbund, ble det arrangert pikeleir bare få dager etter at guttene hadde reist hjem. Denne ble arrangert fra 9. - 14. juli 1924, med en leirkontingent på kr. 20 og omtrent samme program som guttene: Gymnastikk, bading, bibeltimer i grupper, foredrag om ettermiddagen og kveldsandsakt. Søndag dro alle med båt over til Tjøme for å delta på gudstjenesten i Tjøme kirke.

Et kort glimt fra referatet etter leiren forteller at deltagerne reiste hjem «med takk og glæde over å ha vært sammen i sitt eget sommerhjem.» En tradisjon var skapt på et sted som kaltes «hjemme» allerede etter den første sommeren.

Stadig flere unge og voksne søkte til Knattholmen utover i 1920-årene. Leirdeltagelsen økte hvert år og fulgte samme mønster som i starten. Idrett, bading og friluftsliv sto fjellstøtt side om side med bibeltimer, andakter og gudstjenester. Alle praktiske oppgaver og vedlikehold ble utført på dugnad, og måltidene ble tilberedt av et «kjøkkendepartement» av iherdige damer.



Knattholmen 3. juli 1938

Frivilligheten og interessen for Knattholmen var «limet» som gjorde veksten mulig og holdt leirlivet i gang. Men standarden innomhus var fremdeles svært enkel. Det var halmmadrasser i køyene og i Johannesborg var det trangbodde kår med køyesenger (av jern) i tre høyder. Vaskevannsfat på rommene og potte under senga løste behovet

for personlig stell, men daglig vask foregikk nok helst i sjøen. Utedoene var strategisk plassert i god avstand fra tunet.

De første årene var det kjøkken i den lille Rødstua, men i 1930 ble det vedtatt å reise en ny, stor kjøkkenavdeling i flukt med hovedbygningen. Tilbygget ble tatt i bruk året etter, og var naturligvis en stor forbedring for gjennom-



Tunet 1938

føringen av leirer og andre arrangementer.

Foruten kretsens egne gutte- og pikeleirer, tok også KFUK-speiderne tidlig i bruk den store sletta for sine «selvgående» leirer. De trengte ikke assistanse av noe slag. Etter noen år ble dessuten Strandmøtene lagt til Knattholmen; et arrangement som ofte samlet bortimot 300 deltagere i 4 - 5 juldager.

De såkalte Strandmøtene startet allerede i 1903. Da leide Vestfold krets for første gang plass på Strand sommerpensionat på Østerøya i Sandefjord for å holde sitt sommerstevne der. Stevnet varte i flere dager, og samlet hundrevis av deltagere fra kretsens hovedforeninger. Arrangementet ble etter hvert en tradisjon som fikk en omflakkende tilværelse med tilhold bl.a. på kretsens eiendommer i Porsgrunn, Eidanger og Langesund. Fra 1931



Strandmøte 1944

ble Knattholmen base for Strandmøtene, som i 1944 skiftet navn til Knattholm-møtene.

Leiraktivitetene vokste jevnt utover på 1930-tallet, og i invitasjonen til sommerleirene i 1935 står noen linjer om hvilken betydning Knattholmen hadde fått: «Det er morsomt å se hvordan begeistring for dette prektige stedet vårt er i stadig vekst. Både unge og eldre kommer

igjen år etter år og forteller gjerne etterpå hvor festlig de har hatt det og om hvordan de her ute har samlet styrke og sundhet til legeme og sjel.»

I samme brosjyre blir det også nevnt at den nye hytta «Strandstua» med 6 små og ett stort soverom ville stå ferdig 1. juni. Dermed hadde leirstedet fått totalt 20 større og mindre soverom, en stor sovesal, peisestue, spisesal med plass til 150 og forsamlingshall (kapellet) med plass til 200 personer. Mesteparten av bygningsmassen var kommet til i løpet av 12 år!

I 1937 dukket det opp en mulighet til å kjøpe den sydvestre naboeiendommen Strandheim, som var eid av hvalskytter Ole Iversen. Det var av stor betydning for kretsen å erverve eiendommen fordi den så naturlig hørte med til det øvrige leiområdet. Romslige gaver fra kretsens medlemmer gjorde kjøpet mulig for en sum på kr. 25.500. Dermed økte også Knattholmens areal til 170 mål; hvilket utgjør 4/5 av hele holmen. Ved 100-årsjubileet er dette fortsatt leirstedets totale areal.



Nordisk YA leir 1939.

I et intervju fra 2013 gir en av veteranene på Knattholmen, nå avdøde Arne Skjerve fra Nøtterøy, noen glimt fra leirhverdagen i 1930-årene. Han var på sin første gutteleir i 1934, og deretter i mange år som deltager og senere leder. Han forteller at det i årene frem mot 1940 var vanlig med ca. 150 deltagere på gutteleirene, og at morgenprogrammet omfattet gymnastikk på sletta, dukkert fra stranda og obligatorisk tannpuss. På tunet sto også en lang benk med vaskevannsfat. To rader med utedoer var rigget langs stien ned mot kapellet, i tillegg til en lignende rekke syd for kapellet ned mot stranda. Striesekker fungerte som «vegger» mellom avlukkene. Om natten fikk bare en gutt gå på do av gangen, og ledere på nattevakt passet på hver enkelt som gikk ut.

Arne Skjerve forteller at det alltid var fotballturneringer på leirene, og at friidrett også sto høyt i kurs. I tillegg til egne idrettsmerker var det satt opp en vandrepokal i friidrett som det var ekstra gjevt å vinne. Målsettingen i Norges Kristelige Ungdomsforbund om å ivareta det hele menneske gikk som en rød tråd i alt leirprogram. Ved regn ble det laget «leirbål» (uten bål)! i kapellet, hvor det raskt ble satt opp en provisorisk scene på vindusveggen mot vest.

Et lite leirglimt fra 1939 er hentet fra en artikkel i Sandefjords Blad 1. juli d.å.: «I dag reiste 221 gutter hjem etter årets sommerleir på Knattholmen. Dagene der ute har gitt mange gode minner. Avslutningen ved leirbålet var meget vellykket med servering av skårne smørbrød til alle, hvoretter samtlige fikk is til dessert. Det siste skapte naturligvis stor jubel.»

Ingen ante da at verdenssituasjonen skulle bli dramatisk endret i løpet av det neste året.

Bare få dager senere satte 400 gutter fra hele Norden sitt preg på Knattholmen. De var deltagere på en nordisk gutteleir som inntil da var den største leiren i Norges Kristelige Ungdomsforbunds historie.

Leiren varte fra 3. – 10. juli, og guttene knyttet sterke vennskapsbånd på tvers av landegrensene. I en tale understreket landssekretær Finn Hov dyp takknemlighet

over å kunne samle en stor flokk unge i Norden i Europas «ulvetid». «Vi kan ikke lenger bare møtes til glede og fest,» fortsatte han, «vi står overfor store forpliktelser og de skal vi løse i fellesskap». Det var ord som marte til vennskap og samhold.

I løpet av leiren ble det reist en steinvarde på venstre side av stien ut til Sydpynten; som et symbol på brorskap i en vanskelig tid. (Varden står der fremdeles; ca. 1 meter høy og litt mosegrodd, men som en solid bauta over en forbrødringsleir i 1939).

Et tungt alvor la seg over leiren da flere i den finske kontingenten måtte avbryte oppholdet og reise hjem pga. den spente situasjonen mellom Finland og Sovjetunionen. Det var usikre tider i Europa, og økende fare for utbrudd av en storkrig. Senere samme høst var Vinterkrigen mellom Finland og Sovjetunionen et faktum.

Leirene på Knattholme under krigen 1940 – 1945

Krigsårene 1940 - 45 ble en helt spesiell tid for Knattholmen. Teksten i innbydelsen til leirene i 1940 røper at det allerede var nye tider. Der står det at man «med myndighetenes tillatelse» kan invitere til sommerens sammenkomster.

Gutte- og Y.A.P.-leir kunne dermed gjennomføres i begynnelsen av juli, og Strandmøtet gå som planlagt i dagene 27. - 31. juli.

Det ble dessuten lagt opp til en permanent leir fra 24. juni til 15. august 1940. Da kunne pensjonærer leie seg inn til en pris av kr. 4,50 pr. døgn med full pensjon, med en reduksjon på kr. 0,25 hvis man hadde med egne sengeklær.

Oppslutningen til sommerleirene var overveldende i alle krigsårene. En av årsakene var nok mangelen på andre fritidstilbud for barn og unge i en vanskelig tid. Dessuten var feriemulighetene svært begrenset. Slik ble Knattholmen et samlingssted for lek og fellesskap midt i hverdagens usikkerhet. Miljøet og omgivelsene her ute ble et mentalt pusterom både for barn og voksne.

Dette gjaldt også for lokalbefolkningen i Sandefjord. Mange dro ut til holmen på sommerkveldene for å få en bekymringsfri pause fra hverdagens utfordringer i byen. Iblant var det dans og trekkspillmusikk på brua, og Natholmens knauser og utsikt til havet ga ro i sinnet. Naturen på leirstedets friområder favnet alle.

Fortsatt finnes rester etter de tre skytestillingene som okkupasjonsmakten lot bygge ytterst på Sydpynten, og

delar av løpeganger kan også etterspores. Selv om det sjelden var tyske soldater på holmen, fikk stedet oppmerksomhet fra unge norske motstandsfolk. I nasjonal iver kappet de en gang telefonlinjene til bunkersene. Leirungdommene fikk skylden for skadeverket, og som hevn truet tyskerne med å forby alle aktiviteter og overta eien-

Gutteleir 1941

Bilder av Haakon Haga



dommen til trening av hirdungdom. Utrolig nok førte innbitt motstand fra foreldrehold til at planene ble stanset.

F.o.m. 1943 ble det holdt 3 leirer hver sommer for ungdom over 18 år, og 6 leirer for gutter og jenter under 18 år. Det var bortimot 250 deltagere på hver leir, og alle møter var sprenget. I denne tiden betydde Knattholmen mer enn noen kan forstå.

Provianten var selvsagt en utfordring i disse årene, og noen linjer fra innbydelsene i 1943 - 44 sier det meste. Til Y.A.leirene for barn fra 10 - 14 år måtte hver deltager ta med 18 brødmerker (eller tilsvarende mengde brød), 75 g sukker, 25 g smør til matlaging + det de selv skulle ha på brødet, pålegg (for eksempel reddiker, syltetøy, egg), 4 fiskekaker/ett stk. fiskepølse til en middag og 2 kg poteter. De eldste leirdeltagerne måtte ta med 24 brødmerker, øke mengden sukker og smør med 50 g og levere 3 kg poteter.

Det ble også etterspurt et beskjedent tilskudd av buljongterning(er), litt potetmel og havregryn og litt kjøtt til lapskaus, - om mulig. At følgende lille hjertesukk avsluttet proviantlista, røper hvor prekær situasjonen var: «Om du kan ta med noe mer av noe slag, så gjør gjerne det!»

Leirene på Knattholmen etter krigen 1945 – 2023

GUTTE- OG JENTELEIRENE

Gutte- og jenteleirene har i alle år vært selve livsnerven på Knattholmen. Den beskjedne, men vellykkede gutteleiren sommeren 1921 på Oksøya var attpåtil «opphavet» til at entusiastiske ledere syslet videre med tanken om å få et eget leirsted. Drømmen ble en realitet 2 år senere, og tusenvis av barn og unge hadde gode sommerdager på Knattholmen i årene frem til 1945.



YAG-1945-Sydpynten

Den tilmålte matskreppe gjaldt også talere og oppvartere. Ingen kunne komme tomhendt til Knattholmen i disse årene.

Ankomstdagen var det et fast rituale på tunet. Alle matvarer ble tatt imot ved langbord, og innholdet i ryggsekken ble nøye kontrollert. Byfolket kom ofte med lite mat, mens ungdommer fra bl.a. Stokke, Brunlanes og Ramnes kom mer velbeslåtte til gårds. De 4 fiskekakene dukket opp i utallige farsevarianter.

Med bortimot 250 barn på holmen samtidig i 4 - 5 dager, var det helt nødvendig med faste ordensregler. Blant annet var det rutinemessig oppstilling utenfor spisesalen før måltidene med opprop av hver deltager. Frykten var at noen skulle forsvinne i mengden uten at det ble oppdaget.

Det må også nevnes at Knattholmen iblant ble benyttet som utgangspunkt for flyktningstransport til Sverige. Ved mørkets frembrudd hendte det at et lite følge av mørkkledde menn med ryggsekk i all stillhet kom ned mot badeplassen og snek seg om bord i en båt som ventet ved skjæret. Lydløst gled farkosten ut og videre mot friheten.

Da freden kom, kunne barneleirene tas opp igjen under normale forhold, og årsmeldingene fra 1945 til 2022 viser at deltagerantallet har hatt både stigende og synkende kurve i denne perioden. Rekordene ble satt i 1945 med i alt 900 jenter på leir. Disse var fordelt på to Y.A. leirer og to for Yngstes avdelinger. Tilsvarende for guttene var 600 deltagere fordelt på like mange leirer. Dermed fikk totalt 1500 barn og unge trygge opplevelser i lek og alvor på Knattholmen denne sommeren. Årene deretter har aldri vært i nærheten av en slik oppslutning. En av årsakene til det høye antallet var kanskje at de gode minnene fra leirene under krigen hadde satt dype spor og fristet til nok et besøk. Eller kanskje var det gleden over å kunne dra på leir igjen i full og jublende frihet uten noen restriksjoner?

Året etter - 1946 - var det nemlig langt færre påmeldte til gutte- og jenteleirene.

Med noen få unntak lå deltagerantallet på omkring 250 barn og unge i de etterfølgende årene.

I 1949 ble det arrangert landsdelsleir for Y.A. med 280 deltagere; hvilket var så vellykket at det samme ble gjentatt også i 1950.

Utover i 1950-årene var fortsatt Knattholmen et godt sted å være for livsutfoldelse i lek og alvor. Det var lettest å samle fulle leirer for barn mellom 10 - 13 år, og disse ble avvirket med ca. 200 deltagere hver sommer.



Gutteleir 1954

I 1965 ble det i tillegg til de vanlige barneleirene arrangert Nordisk Jenteleir.

Den ordinære jenteleiren samme år hadde mottoet «Grip tak – hold fast», og 180 jenter fra 10 - 14 år grep virkelig tak i sommerglede på holmen. Hvis de mange år senere ble spurt om hva de husket fra denne leiren, så holdt de fortsatt fast i minnene.

5. - 10. juli 1989 ble det arrangert en leir utenom de vanlige. Da møttes 164 gutter og ledere fra Finland, Danmark, Færøyene, Island og Norge til en ny nordisk gutteleir. Denne jubileumsleiren markerte at det var nøyaktig 50 år siden den første nordiske gutteleiren ble arrangert på Knattholmen. Som en fulltreffer i leirsammenheng ble også denne husket lenge.



Ta sjansen»-konkurranse

I løpet av 5 dager var det ulike aktiviteter i trekantens ånd: Et variert idrettstilbud, bibeltimer, marked og gudstjeneste pluss en lokal «Ta sjansen»-konkurranse som skapte stor jubel, sørget for at det nok en gang ble en svært vellykket leir. Og heldigvis uten de mørke krigsskyggene 50 år tidligere.

Med unntak av en liten stigning midt på 1960-tallet, lå oppslutningen om barneleirene på omkring 200 barn helt frem til slutten av 1970-tallet. Fra midten av 1980-årene og frem til år 2000 sank antallet til omkring 150 - 100 deltagere hver sommer.

TRIA LEIRENE



Tria 2002

Den første Tria leiren for barn i alderen 8 - 13 år ble arrangert i 2001. Da valgte man å «slå sammen» jente- og gutteleirene til en felles barneleir. Ca. 150 barn deltok. Leiren har fortsatt med varierende antall, men sank til under 100 etter 2010.

Denne løsningen varte fram til 2004. Da vedtok kretsstyret en nyskapning i barnearbeidet, Tria junior.

TRIA JUNIOR LEIRENE

På grunn av stor interesse fra yngre barn, vedtok kretsstyret i 2004 å dele aldersgruppen 8 - 13 år i to puljer, og inviterte til Knattholmens første Tria Junior leir for barn fra 8 - 10 år. 73 barn og 10 ledere hadde 4 fine dager sammen denne sommeren, og leiren ble så vellykket at antallet økte til 100 barn året etter.

Denne leiren fikk etter hvert godt fotfeste, og har i alle år senere blitt gjennomført med stor begeistring. 80 - 100 barn har deltatt hvert år inntil det ble bråbrems under pandemien i 2020 og 2021. I 2022 ble det en beskjeden re-start med 40 barn.

Tria Junior er et krevende arrangement fordi mange av deltagerne er hjemmefra alene for første gang. Dette stiller ekstra store krav til lederne, og det har vært behov for noen ekstra «besteforeldre» for å avlaste ungdomslederne. Dette har vært en god løsning for alle, og «besteforeldrene» har gitt uttrykk for å stortrives sammen med bortimot 100 «barnebarn». En «bestefar» sa en gang at det var lønningsdag hver dag han var på Tria junior!



Tria junior 2005

I likhet med Tria leiren har det alltid vært et allsidig program også på leiren for de yngste, men for at disse to leirene ikke skal bli for like, har noen spennende aktiviteter blitt spart til Tria leiren. Da har de yngste hatt noe å se frem til når de blir gamle nok til å dra på leiren for neste aldersgruppe.

To ganger har Tria Junior leiren samarbeidet med aktører utenfor KFUK-KFUM. Barn fra Berg menighet i Larvik og foreningen «Voksne for barn» har dermed også opplevd leirglede på nært hold.

KNØTTENATT

I 1985 dukket det opp et tilbud til Knattholmens aller yngste leirdeltagere. Da ble Knøttenatt arrangert for første gang; et døgnlangt opplegg beregnet for barn mellom 5 og 8 år. Konseptet ble svært godt mottatt, og arrangeres fortsatt med stor suksess.

Her er det lagt opp til at et voksent familiemedlem/venn kan være med hvert barn, og programmet er todelt: De voksne har egne aktiviteter og mye fritid, mens ungdomsledere tar seg av barna. I utgangspunktet er også overnattingen delt, så sant barna slår seg til ro med å sove alene uten å ha en kjent voksen i nærheten.

Knøttenatt har beholdt sin popularitet og store oppslutning frem til i dag. I juni 2023 skal leiren avvikes for 37. gang.

Sikkert er det at alle som har vært med på en gutte-, jente eller Tria leir på Knattholmen har fått minner for livet. De små «Knøttene» får også en liten innføring i leirlivets opplevelser, og mange fortsetter etter hvert som deltagere på Tria leirene.



Knøttenatt 2019

Sett under ett, så har det alltid vært lett å samle fulle hus på barneleirene på Knattholmen. De flotte naturomgivelsene og et bredt tilbud av aktiviteter har skapt mye glede og samhold. Lederne har vist tålmodighet, entusiasme og varme, og mange barn har tatt skrittet med å sove borte for første gang. Det har vært nyttig og utviklende, - og for enkelte modig!

UNGDOMS- OG TENÅRINGSLEIRENE

I 1948 ble det arrangert ungdomslandsleir av Norges Kristelige Ungdomsforbund på Knattholmen for første gang. Leiren var fulltegnet og hadde deltagere mellom 18 - 30 år fra store deler av landet. Det fristet til fortsettelse.

Arrangementet samlet et stort antall deltagere også i de følgende tre årene. Norges Kristelige Ungdomsforbund sto som arrangør i leieavtale med Vestfold krets.

Med kretssekretær Leif Isachsen i spissen møttes så 54 ungdommer til tenåringsleir på Knattholmen i 1954. Dette ble samtidig Norges første tenåringsleir. Leiren var meget vellykket og ble starten på en blomstringstid for ungdomsklubbene i hele landet. Oppslutningen økte kraftig i årene som fulgte, og i kjølvannet ble det arrangert en ungdomsweekend på Knattholmen på høsten.

Utover på 1950-tallet var kapasiteten fullstendig sprengt på tenåringsleirene. Plassmangel førte til at mange måtte avvises, og det var lange ventelister. I 1958 ble situasjonen løst ved å arrangere to leirer med 200 deltagere på hver av dem.

Suksessen fortsatte på 1960- og 1970 -tallet med svært god oppslutning fra ungdom mellom 15 og 18 år. Rekorden ble satt i 1966 da 370 ungdommer deltok, og overnattingsmulighetene på Knattholmen ble utnyttet til hver minste krok. All disponibel gulvplass ble tatt i bruk, og to bordsetninger måtte til for at alle skulle få mat.

En stormønstring i juni og tenåringsleiren i august 1979 hadde også overveldende oppslutning. År etter år fylte Knattholmen sin målsetting og mening til glede for alle som besøkte holmen. Oppslutningen til ungdomsleirene var derimot noe ujevn i 1980-årene. Enkelte år ble ikke kapasiteten på langt nær utnyttet, mens andre år var det lange ventelister. Toppen ble nådd i 1986. Da ble leiren avvirket med 225 deltagere og ledere.



Spiro 2008

Spiro 2010

I mange år hadde også menighetene Ullern, Røa og Ris i Oslo sin egen ungdomsleir på Knattholmen; den såkalte URR-leiren.

Oppslutningen om tenåringsleirene viste både opp- og nedadgående kurver på 1990-tallet. Dette må kunne tolkes ut fra en endret samfunnsstruktur der mange ungdommer fikk andre interesser enn leirliv i sommerfe-

rien. Sommerjobb og Inter-Rail ble nok mer aktuelt.

Tenåringsleirene har fortsatt regelmessig fra 2000-tallet med gjennomsnittlig 100 deltagere. En kombinasjon av konfirmant- og tenåringsleir er gjennomført ved et par anledninger, og både i 2008 og 2013 måtte tenåringsleiren utgå pga. KM- festival i Praha. I stedet ble det da avvirket en tenåringsweekend på Knattholmen.

I likhet med all annen leirvirksomhet ble det heller ikke arrangert tenåringsleir i 2020 og 2021 pga. pandemien.

Leiren i 2022 var særlig rettet mot unge mellom 13 og 16 år og samlet 46 deltagere.

HUSMORLEIRENE

Den første husmorleiren ble arrangert i 1949 for 50 mødre og like mange barn.

Dette var en leir for «slitne» hjemmевærende husmødre. Som navnet sier, var programmet spesielt rettet mot mødre med yngre barn. I begynnelsen ble det søkt om statlig støtte til leiren, og voksne ungdommer stilte opp for å passe barna slik at mødrene kunne få en velfortjent ferie med mye fritid. Samtidig kunne de naturligvis være sammen med barna når de ønsket det, men slapp da å tenke på husstell og andre husmoroppgaver. Kjøkkenet sørget for ekstra god mat, og måltidene sto i en klasse for seg. Ordningen førte til mange gode stunder på stranda og omkring på holmen for mødrene og barna deres.

Opplegget var en suksess som betydde mye for deltagerne i årene som fulgte. Det sier litt om interessen at vel 600 mødre og enda flere barn deltok på husmorleir i løpet av de 10 første årene.

Med 70 - 90 deltagere årlig ble leiren en fast tradisjon frem til midten av 1980-årene. Deretter sank oppslutningen merkbart. Den siste husmorleiren ble arrangert i 1985.

PENJONÆRTIDEN PÅ KNATTHOLMEN

Mot slutten av 1940-tallet vokste det frem et ønske om å utvide leirtilbudene for å ivareta flere generasjoner på Knattholmen. Kretsstyret så at kapasiteten kunne utnyttes bedre ved å åpne for et arrangement der deltagerne på egen hånd meldte seg på og selv bestemte antall dager de ville være med. Programmet på Pensjonærtiden skulle være enkelt: Deltagerne ville få full forpleining, og kunne ellers delta på morgenbønn og bibeltimer. Resten av dagen var stort sett fritid. Ideen ble realisert på begynnelsen av 1950-tallet, og viste seg raskt å være en fulltreffer. Allerede i 1954 trakk Pensjonærtiden fulle hus som det mest populære arrangementet på Knattholmen. Deltagerne nøt gode dager med mye omsorg, og fikk utvilsomt mer service enn på en vanlig sommerleir. De takket for oppholdet med stor begeistring og rosende ord, og kom igjen år etter år. Mange meldte seg på til neste års

leir ved avreise for den inneværende. Allerede i april hvert år var deltagerlistene fulle, og alderen på gjestene viste at opplegget passet ypperlig spesielt for kretsens eldre medlemmer. I god KFUK-KFUM ånd ble det hele menneske ivaretatt ved at gamle vennskap ble styrket, naturen innbød både til ro og aktivitet, og programmet inspirerte til ettertanke.

Pensjonærtiden var en tradisjon med solide røtter. Den eneste endringen var navnebyttet til Pensjonæruka på slutten av 1950-tallet. Deltagerantallet holdt seg stabilt høyt, og i 1968 ble det satt ny rekord med 110 deltagere.

Populariteten fortsatte på 1970-tallet med jevnt godt belegg under samme tittel. På begynnelsen av 1990-tallet skiftet Pensjonæruka navn til Knattholmuka. I 1998 var det duket for nok et navnebytte; denne gang til Ferie for voksne.



Eldreleiren 1975 ankomst

Fra 2004 har denne leiren blitt kalt «50+», og er fortsatt et populært arrangement som samler 60 - 90 deltagere til «leir for resirkulert ungdom» den første uka i juli. I 2023 ble sommerens leir fulltegnet allerede i april. Leiren har i alle år hatt stor tilslutning, og deltagerne kommer fra hele Sør-Norge. Siden mange har kommet trofast tilbake år etter år og dermed blitt stadig eldre, kan navnet nå med hell endres til «50++».

TENÅRINGSLEIR FOR ELDRE

I 1968 fikk Ungdomsforbundet kr. 40 000 fra Anders Jahres Humanitære Stiftelse til en sekretærstilling som skulle tilrettelegge og anspore unge mennesker til å gjøre en innsats for de eldre. Dette var starten på det som i 1969 ble til den første tenåringsleiren for eldre, der pensjonister skulle gå «hånd i hånd» med ungdom i 5 sommerdager. Dette betydde at tenåringene stilte som hjelpere og ledere i praktiske oppgaver og arrangerte dessuten bibeltimene. Programmet omfattet alt fra trim på tunet til gudstjeneste i kapellet og høyst lokale, daglige «Radio Knattholmen»-sendinger ved ettermiddagskaffen i lunden. Tenåringene hjalp villig pensjonistene ved ulike behov. Til gjengjeld bidro de eldre med godt humør, trivsel og stor livserfaring. Knattholmen var en perfekt ramme for å skape menneskelige bånd mellom generasjonene.

Programmet ble en suksess som alle deltagere hadde glede og nytte av, og det utradisjonelle leiropplegget beholdt sin popularitet i år etter år. I 1975 måtte arrangementet deles i to puljer, - den ene i juni og den andre i august. Særlig gledelig var det at ungdom fortsatt stilte villig opp som ledere og dermed bidro til at leiren kunne gjennomføres. Flere ganger var det venteliste av tenåring som ønsket å være medhjelpere. Vanligvis var det 120 deltagere i ulik alder hvert år.



Eldreleir 1972

Tenåringsleir for eldre ble arrangert siste gang i 1984.

SPEIDERLEIRENE

I 1931 holdt Norges KFUK-speidere landsleir på Knattholmen, og helt siden den gang har aktive speidere hatt leirer av ulikt omfang på friarealene på sletta og bak kapellet. F.eks. ble det avvirket en rekordstor speiderleir i 1949 med 400 - 500 deltagere. Enhver speiderleir er «selvgående» og berører ikke daglig drift på annen måte enn behovet for et areal til rigging av egnet utstyr. Alle måltider og andre aktiviteter foregår under åpen himmel, og telt av alle størrelser er «bolig». Slik har speiderleirene alltid vært et positivt, sjarmerende og litt annerledes innslag.

Mange voksne kvinner i dag husker med glede tidligere speiderleiropplevelser på holmen, og fortsatt rigger nye generasjoner leir på Camp-sletta år om annet.

ARBEIDSLEIRENE

Etter krigen var det behov for vedlikehold av eksisterende bygninger. De 5 krigsårene hadde «gjort sitt». Mange i kretsen var opptatt av dette, og det ble besluttet å arrangere arbeidsleir der Knattholmvenner kunne komme med sine familier og bidra til vedlikehold. Disse leirene medførte at mye praktisk arbeid ble utført. Etter hvert meldte også behovet seg for en ny hytte, og sommeren 1953 tok flere snekkerkyndige menn fatt på den store jobben under faglig ledelse av byggmester Sørensen. I løpet av 6 uker var Havgløtt ferdig reist, og bare innvendig arbeid gjensto. Da var det stor stolthet og glede hos dugnadsgjengen og familiene deres. Noen hadde til og

med tatt 3 ukers permisjon uten lønn fra arbeidsgiver i tillegg til vanlig ferie.

Disse arbeidsleirene fortsatte på hele 1950-tallet. Den siste arbeidsleiren var i 1962, da Knausen og Skrenten ble bygd på dugnad. Disse hyttene ble revet da Soria Moria sto ferdig i 1995. Da arbeidsleirene var avsluttet kom Gerda Ringdal og ryddet. Hun samlet spiker og materialrester. Intet ble kastet, alt kunne komme til nytte på et senere tidspunkt.

DUGNAD

Dugnad 1. mai på Knattholmen startet på 1950-tallet. Her møttes Knattholmvenner i alle aldre for å klargjøre leirstedet til en ny sesong. Hytter ble vasket og vinduer ble pusset, mens andre klippet busker og raket vissent løv slik at holmen skulle «skinne» når leirene startet i begynnelsen av juni. Disse dugnadene hadde stor betydning for samholdet i kretsen og gjorde at mange fikk et eierforhold og kjærlighetsforhold til Knattholmen som varte livet ut. De årlige dugnadene fortsatte frem til 1970-tallet. Da ble dagen flyttet grunnet en demonstrasjon fra AUF som mente at det ikke passet seg å ha dugnad på 1. mai.

Med stadig flere hytter økte også behovet for frivillig innsats. Knattholmstyret hadde på 1950, 60 og 70 tallet utallige dugnadstimer på forskjellige områder. En av oppgavene var å forberede det man kunne av mat etc. Flere bønder som var medlemmer i KFUK-KFUM bidro med sitt, bl.a. poteter. Alt av småpoteter som ikke kunne spises, men ble brukt som mat til grisene, ble sendt til Knattholmen. Også gulrøtter som var for små til å selges, dugde godt som grønnsaker på leirmiddagene. Et eksempel på slike forberedende kjøkkendugnader finner man i årsberetningen for 1978: «Kvinnefronten har også i år hatt en ekstra kjøkkendugnad på høsten. Resultatet av denne ble ca. 195 kg. syltetøy og ca. 120 kg nedfrosne gulrøtter. Det samme teamet har ellers i løpet av vinteren sydd 25 madrastrekk.» Syltetøyet som nevnes er det «udødelige» rabarbrasylltetøyet og det gode eplesylltetøyet.

Årsmeldinger fra 1950 og 60 tallet sier mye om en formidabel dugnadsinnsats hvorav mye falt på Knattholmstyret. Det nevnes opp til 1000 timers dugnad pr. år, og når man vet at det ikke var lørdagsfri og mange ikke hadde bil, så viser dette hvilken kjærlighet mange hadde til Knattholmen.

FFA LEIRENE

Den første FFA-leiren ble arrangert i 1976. Dette skulle vise seg å være ett «blinkskudd.» Knattholmen hadde et gjennomsnittsbelegg med ca. 100 gjester hele leirseongen dette året, og det var mange som ga uttrykk for at dette måtte fortsette. Leiren har fortsatt, og eksisterer også i 2023. Deltagerne har kommet fra hele Sør-Norge, og mange - spesielt vestlendingene – har satt ekstra stor

pris på å oppleve de fantastiske somrene på Knattholmen med sol og badeliv. Her har nye vennskap oppstått, og gleden over å være her har vært så stor at barna til de første FFA-deltagerne har kommet tilbake med sine familier som voksne. Slik har det fortsatt. Arrangementet var så populært at det etter få år ble ventelister for å få delta. Som regel har antallet vært på mellom 350 - 400 deltagere. Det betyr at ca. 100 familier har fått oppleve leir på Knattholmen hver sommer.



Ferie for alle 2018

Geir Helljesen, mangeårig deltager på FFA, forteller om sine opplevelser:

«For vår familie var det en fanfare som gjennom mange somre lød som en etterlengtet invitasjon til vennskap og glede. Et høydepunkt som inneholdt påfyll av krefter for et ellers strevsomt og travelt år. «Ferie for alle» var nettopp DET: Stedet for begeistring og varige vennskapsbånd. Sydpynten var samlingsstedet for de solhungrige, og stedet ungdommen dro til når foreldrene gikk til ro for kvelden. Fotballbanen var for unge som eldre, gutter som jenter. Det var markedsdag med grenseløse tilbud og aktiviteter til inntekt for misjonen. Det var bibeltimer i kapellet, og hvor lød vel sangen mektigere enn nettopp der! Det hele mennesket ble virkelig ivaretatt på «Ferie for alle». Knattholmen ble en referanse å knytte tro, håp og kjærlighet til. For de var der alle tre, og størst var formidlingen av troen i kjærlighetens form, som ga oss håp for framtiden; som familie og som enkeltmennesker.»

KM-CAMPEN

Et fast innslag på Knattholmen 3 uker i juli er KM-campen i regi av KFUK-KFUM Norge.

Campen har sin historie med oppstart på Risøya folkehøyskoles uteområde sommeren 1968. Samtidig hadde kretsen sin egen camp på Knattholmen rundt 1970. Gjennom dialog mellom krets og forbund ble KM-campen (den gang Forbundscampen) flyttet fra Risøya til Knattholmen, og den første Forbundscampen på Knattholmen ble gjennomført i juli 1971. Siden den gang har Campen vært årlig på Knattholmen med unntak av 2020 da Covid-19-pandemien satte en stopper for det meste av arrangementer. I 2021 ble det gjennomført en nedskalert camp over to uker, og i 2022 var KM-campen tilbake i sin

vanlige form.

Campens deltagere er ofte familier som bor i egne campingvogner, telt, kombicamp e.l. De lager sin egen mat, velger selv hvordan dagene ser ut og hvor mye av tilbudt program de ønsker å delta på. Gjennom de tre ukene møter deltagerne programtilbud som bibeltimer, gospelkvelder, samlinger ved flaggstanga morgen og kveld, egne ungdomssamlinger på kveldstid, aktiviteter, konkurranser og masse sosialt samvær.



Forbundscamp 1973

Campens deltagere er ofte gjengangere og mange av de samme familiene melder seg på år etter år. Så sent som i 2022 kan arrangementer skilte med deltagere som var med på den første Campen på Risøya i 1968. Vi kan trygt si at Campen er bundet av, og skaper Knattholmen-tradisjoner!

ST.HANS

Allerede på 1930-tallet samlet folk seg på Knattholmen for å feire St.Hans-aften. Flere overnattet for å være med på feiringen av St.Hans-stevnet dagen etter. Etter krigen begynte man med faste arrangementer på St.Hans-aften, med båltenning ute på Sydpynten. Flere av hovedforeningene i kretsen bestilte buss slik at flest mulig av medlemmene kunne komme til Knattholmen denne sommerkvelden.



St.Hans 1982

Programmet var det samme hvert år: Ettermiddagsmøte, grilling, arrangement på utescenen kl. 20.30 og båltenning kl. 22.00, - tradisjoner var viktig. På 1960-tallet økte deltagerantallet voldsomt. Det var «flere tusen» til stede

i flg. gamle årsberetninger. Det beste beviset på oppslutningen var den lange raden av biler som måtte parkere langs veien bortover mot Engø fordi all disponibel plass på holmen var fylt opp.

Arrangementet foregikk på leirbålplassen ved stranda på østsiden. Programmet var variert, både barn og voksne fikk utfolde seg på utescenen. Hit kom ungdom og familier, både KM-medlemmer og andre, som kunne feire sommerkvelden i et trygt rusfritt miljø. Folk kom fra hele



St.Hans 2022

kretsen, også noen fra Oslo. At mange også hadde fått bil, gjorde tilgangen enklere. Utover mot år 2000 sank antall besøkende, men de «gamle» Knattholmvennene svikket ikke. De kom trofast hver St.Hans-aften for å treffe venner, nyte sommerkvelden og avslutte kvelden med et sprakende bål ved sjøkanten.



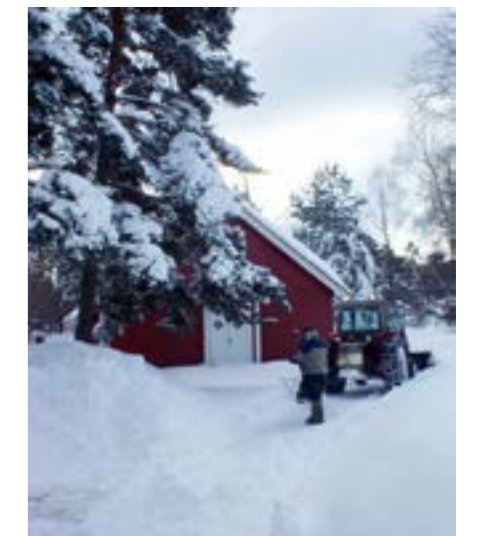
Hovedbygningen



Kapellklokka



Gerda på kjøkkenet



Kapellet i vinterdrakt

Leirskolen

I 1993 startet det nye prosjektet «Maritim fritid», med bakgrunn i at man ønsket flere tilbud på leirene.

Klatrevæggen på Sydpynten ble «rigget». Vi mottok kr. 900 000 fra Anders Jahres Humanitære Stiftelse, noe som medførte at sjøbodene ble bygget. Prosjektet fikk også økonomisk støtte fra rederiet Wilh. Wilhelmsen, som resulterte i innkjøp av kanoer. Arbeidet med mudring og tilrettelegging for brygge nord på øya kom også i gang.

Dette var opptakten til det som noen år senere gjorde det mulig å starte leirskole.

Bestyrer Magne Svorstøl, Bjørn Sverre Sanna og Geir Sanne utarbeidet et leirskoleopplegg, men kretsstyret stilte seg skeptisk til dette fordi det ikke skulle drives aktiv forkynnelse innenfor denne delen av kretsens virksomhet.

I ettertid ser vi at leirskolens program og aktiviteter ligger godt innenfor trekantfilosofien.

Leirskoleopplegget skulle ha aktiviteter som båtliv, fiske, livet i fjæra, flåtebygging m.m.

1996 var det første «riktige» driftsåret med et mål om 60 elever pr. uke.

Det gikk ikke lang tid før dette antallet ble presset, og gjennomsnittlig antall elever økte til 70 - 80 elever pr. uke.

Leirskolen har hele tiden vært et samarbeid med Sandefjord kommune hvor Knattholmen har ansvar for kost, losji og aktiviteter. Kommunen har ansvaret for det pedagogiske opplegget og ansettelse av pedagogisk personale.

I 2005 ble Knattholmen utfordret til også å drifte en leirskole på Østre Bolæren i samarbeid med Vestfold fylke og Nøtterøy kommune. Dette ble en realitet, og det ble gjennomført leirskole i perioden 2006 – 2015 med Knatt-

holmen som operatør. Da driften på Østre Bolæren ble nedlagt, søkte Knattholmen om å få utvide kapasiteten til 150 leirskoleelever pr. uke. Dette ble godkjent og 2/3 av belegget på Bolærene leirskole ble overflyttet til Knattholmen.



Leirskolen

Leirskolen på Knattholmen gir tilbud til 2500 - 3000 elever i året. Dette utgjør det meste av kapasiteten på leirskolen. Det pedagogiske personalet er ansatt i Sandefjord kommune og utgjør 9 personer som er underlagt rektor ved Framnes skole.

En leirskoleuke på Knattholmen varer fra mandag til fredag.

Knattholmen er i 2023 en av Norges største leirskoler, og landets største kystleirskole.

Livet i fjæra
Leirskolen



Sosialprosjektet og kriminalomsorg i frihet – sosialt entreprenørskap i praksis

I 1989 startet Knattholmen et sosialprosjekt i samarbeid med Sandefjord kommune. Tiltaket var rettet mot rusmisbrukere som hadde behov for arbeidserfaring mens de var under behandling. I nevnte sosialprosjekt ble Einar Eriksen ansatt i 50% stilling lønnet av Sandefjord kommune og 50% som vaktmester på Knattholmen. Senere ble vaktmesterstillingen lønnet 100% av leirstedet.

Prosjektet omfattet personer som trengte oppfølging av ulik varighet. Noen deltok i kortere perioder, mens andre gjorde en innsats på Knattholmen over flere år. Samtlige ble fulgt opp av Knattholmens vaktmester.

Etter hvert ble det mer aktuelt å rette seg mot domfelte med mildere samfunnsstraffer enn mot rusmisbrukere.

Ved 100-årsjubileet eksisterer det ikke lenger et spesifikt sosialprosjekt på Knattholmen. Ut over på 2000-tallet har det derimot vært et tett samarbeid med Kriminalomsorg i frihet, der domfelte soner mildere dommer via samfunnsstraff/fotlenke, og blir fulgt opp av egne arbeidsledere. Arbeidet er oppgaver som blir best synliggjort dersom de ikke blir utført: Sjøpøplukking, vedlikehold av båter, snekring, trehogst, «sjauejobber» o.l. Resultatet er en vann-vinn-situasjon som alle parter er tjent med. Ordningen er like nyttig for Knattholmen som den er meningsfylt for de som utfører arbeidet.

Grunntanken bak sosialprosjektet som startet i 1989, var å gi livskvalitet til mennesker med utfordringer. Dette gjelder fortsatt i dag, og er helt i tråd med KFUK-KFUM's trekantfilosofi, om å ivareta ånd, sjel og kropp.

Brannen i hovedbygningen 7. januar 2000

I dagene og timene før årsskiftet 1999/2000 gikk det mange spådommer og mye frykt for hvordan verdens teknologi ville tåle dette årsskiftet. Ikke bare skulle man inn i et nytt århundre, det var et helt nytt årtusen som ble lagt for verdens føtter. Ingen visste da at det lå et paradigmeskifte i Knattholmens historie bare dager frem i tid.

Rundt kl. 03.00 natt til 7. januar stod hovedbygningen på Knattholmen i full fyr. Brannvesenet fikk melding kl. 03.20 og brannvesenet var fremme kl. 03.38. Da gjaldt det å sikre nabobygningene, hovedbygningen var ikke til å redde.

Hovedbygningen inneholdt kjøkken/spisesal, bad/vaskerom, overnattingsrom for personale, administrasjon for krets/leirsted samt en TV-stue som personalet brukte.

Straks røyken hadde «lagt seg», vedtok kretsstyret at leirsesongen 2000 skulle gjennomføres. Med bakgrunn i en forsikringsavtale som dekket avbruddkostnader og husleietap - totalt kr. 1,82 mill. - ble Østre sjøbod sluttført slik at 1.etg. kunne benyttes som midlertidig spisesal. Forsikringsoppkjøret muliggjorde også ferdigstilling av sjøbodens 2.etg. To brakker ble leid inn og bygget om til et midlertidig kjøkken. Alt dekket av det vi fikk utbetalt i forsikringsoppkjøret. Mandag 3. april var Østre Sjøbod klar til å ta imot de første leirskoleelevene. Sesongene 2000 og 2001 ble gjennomført med denne midlertidige løsningen.

Allerede 4. februar 2000 var kretsstyret, Driftsutvalget og ansatte samlet for å diskutere hva den nye hovedbygningen skulle inneholde. Resultatet av dette møtet skulle danne grunnlaget for videre arbeid. Vi kan i ettertid si at det var en visjonær og kreativ forsamling som var samlet. 15. februar 2000 fikk Driftsutvalget i oppdrag å fungere som byggekomité med Tore Nicolaisen som leder. Brannskjønn ble holdt 13. mars med resultat at erstatningssummen for den gamle hovedbygningen ble kr. 5.716.400.

Det var allerede også bestemt at ny hovedbygning skulle gjenreises omtrent der den gamle lå. Arkitektene Børve og Borchsenius tegnet bygget. Torstein Hansen ble valgt til hovedentreprenør. Det endelige tilbudet ble kr. 14,3 mill. Byggestart ble satt til 2. mai. 2001. Grunnsteinen ble nedlagt 23. juni 2001 av biskop Dagfinn Hauge, Linn Kristin Storvik 10 år og Anders Glenna 17 år.



Januar 2000

Fra mandag til onsdag før skjærtorsdag i 2002 ble det gjennomført en fantastisk dugnadsinnsats. Og uken etter påske kunne de første leirskoleelevene innta Knattholmen og den nye hovedbygningen.

Den offisielle åpningen var 23. juni 2002. I hele prosessen var det viktig for alle instanser i kretsen at den nye hovedbygningen skulle være et moderne bygg som tilfredstilte dagens krav slik at alle ansatte skulle få best mulige arbeidsforhold og våre gjester et godt sted å være. Da hovedbygningen sto ferdig var det kiosk, personalgarderober, lager og vaskeri i underetasjen. Hovedetasjen bestod av vestibyle, spisesal, kjøkken med kontor, toaletter, et kontor samt personalrom. 2.etg. var innredet til kretsens/leirstedets administrasjon med 8 kontorer og et stort møterom samt kopirom og toaletter. I 2.etg. over spisesalen, var det ved åpningen et uinnredet rom på ca. 400 m². Bygget varmes opp av vannbåren varme ved hjelp av en varmepumpe som "tar" varmen fra fjellgrunnen. Dette gir oss sparte el.-kraftkostnader.

I hele byggeperioden var engasjementet stort blant medlemmer og Knattholmvenner. Vi mottok gaver fra to privatpersoner, hver på kr. 100.000. Y's Men's klubbene i kretsen bidro med til sammen kr. 100.000. Det var innsamlingsaksjon til takstein. Salg av bilder laget av kunstner Astrid Skaaren-Fystro samt andre mindre tiltak. Dugnader ble også gjennomført, nevnes bør: legging av takstein og rengjøring av bygget før bruk. Det siste ga oss

en besparelse på kr. 34.100. I tillegg gav Norges KFUK-KFUM kretsen et lån stort kr. 7 mill. som ved hundreårsjubileet praktisk talt er nedbetalt.

Med til historien hører også at Torstein Hansen gikk konkurs før vi skulle gjennomføre ettårs-befaringen. I henhold til kontrakt var det avsatt kr. 416.386 til garanti-ansvar. Takket være godt utført jobb av innleid bygningskonsulent hvor alle mangler og avvik var godt dokumentert, ble alle punkter godkjent av finansinstitusjonen som overtok garantiansvaret.

Her burde denne beretning slutte, men så er ikke tilfelle. I forsikringsavtalen hadde vi en påbudforsikring som skulle dekke de påbud som det offentlige påla oss, og som ikke var dekket av standardforsikringen for bygget. Det ble fort klart at det var stor uenighet mellom oss og forsikringsselskapet. Etter tre års diskusjon endte saken i Sandefjord Tingrett 3. november. 2005. Vi møtte her til rettsmegling. Kretsen var representert ved Magne Svorstøl og Tore Nicolaisen, advokat Knut Kvalø var vår juridiske bistand. Etter syv timers megling ble det enighet om at Vesta forsikring utbetaler kr. 850.000 i forsikringssum. Med dette var en nesten seks års lang prosess endelig slutt. Og vi kan konkludere med at den nye hovedbygningen er blitt til den velsignelsen vi håpet på i 2000.

Pandemien 2020-2022

Ved årsskiftet 2019/2020 var nyhetene preget av at det var oppdaget et nytt virus i Kina uten at det ga nevneverdig bekymring i Norge. Få - om noen - visste hvilke konsekvenser dette virus-utbruddet skulle få for samfunnet, og for Knattholmen.

12. mars 2020 vedtok regjeringen å «stenge ned» det norske samfunnet. Argumentet for nedstengningen var frykten for at pandemien skulle lamme helse-Norge.

16. mars ble det opprettet krisestab i kretsen. Denne fungerte aktivt og hadde jevnlig (digitale) møter ut 2021.

Møtoreferater forteller hvordan pandemien ble håndtert med tanke på Knattholmen spesielt, og KFUK-KFUM-kretsen generelt. Alle ansatte ble helt, eller delvis, permittert fra midten av mai og ut juli 2020.

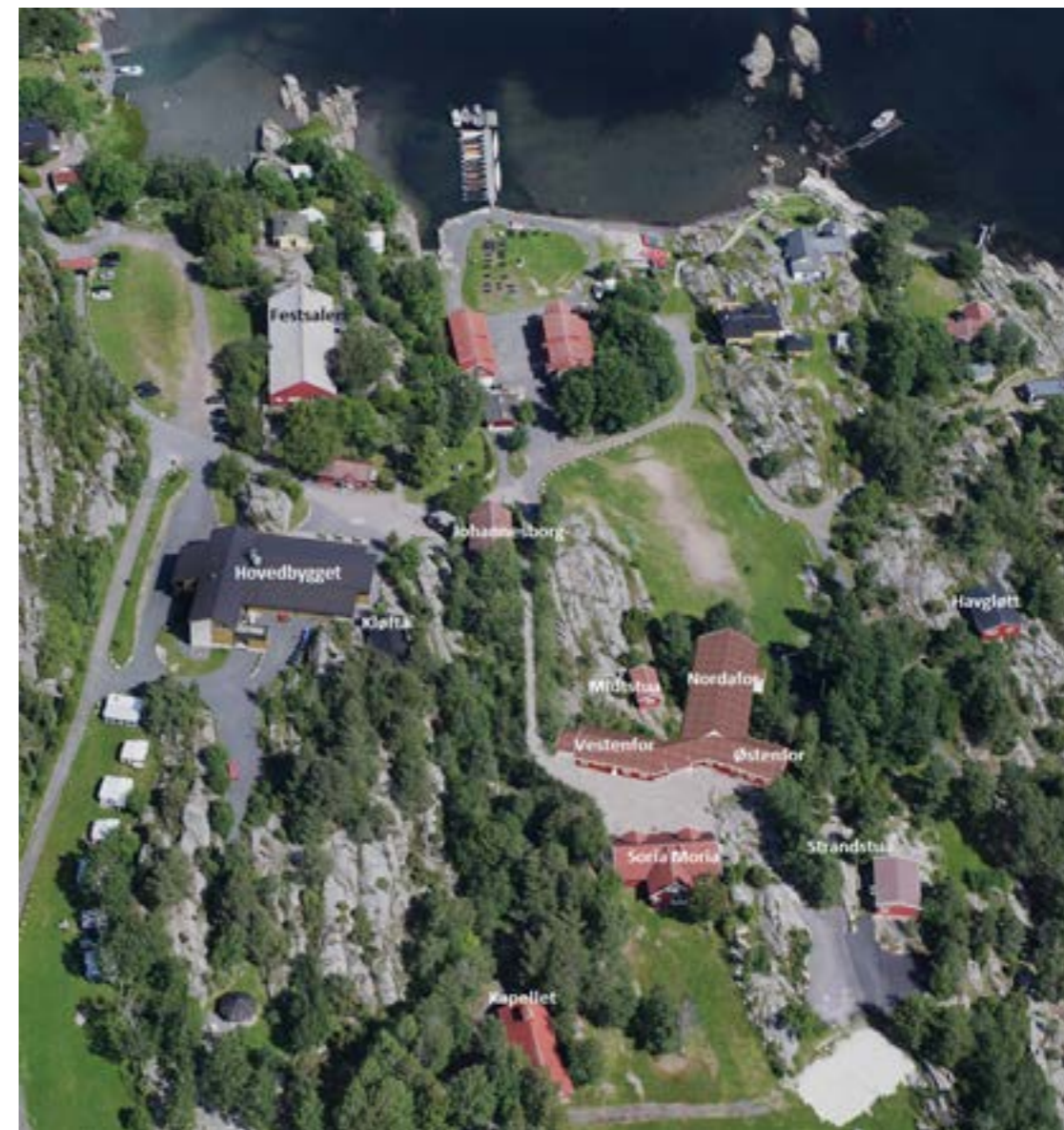
Dette resulterte i at leirskolesesongen våren 2020 og alle sommerarrangementer dette året ble avlyst.

Leirskolen ble gjennomført høsten 2020 med strengt søkelys på pandemivennlige løsninger.

De aller fleste arrangementer denne høsten ble avlyst.

Første halvår 2021 ble gjennomført med leirskole, og noen få eksterne arrangementer. Alle kretsens arrangementer sommeren 2021 ble avlyst. Det ble gjennomført en nedskalert KM-camp over to uker uten samlinger innendørs.

Takket være gode statlige støtteordninger kan det konkluderes med at Knattholmen og kretsen kom gjennom pandemien uten store økonomiske tap.



Flyfote 2018



Flyfoto av Knattholmen 1950-tallet

Bygningene

Bygningene er en vesentlig del av driften på leirstedet. På mange måter legger de premissene for virksomheten. Størrelse, utforming, kapasitet og miljø er strenge fysiske rammer som gir ulike typer muligheter, men også begrensninger for hva man kan få til.

I denne delen skal vi bli bedre kjent med bygningene på Knattholmen og litt om historien rundt dem. Årstallene henviser til sluttdato for bygningene.

Rødstua og fjøset (Johannesborg) 1923



Dagens Rødstua og Johannesborg utgjorde de to gårdsbygningene som kretsen kjøpte i 1923. Da fungerte de som henholdsvis våningshus og fjøs. Begge bygningene ble stående helt frem til slutten av 1970-tallet og var viktige holdepunkter i over halvparten av Knattholmens til nå 100 år lange historie. Våningshuset – Rødstua – var leirstedets kjøkken frem til 1931.

Rødstua 1977



Rødstua ble revet og gjenoppbygget i løpet av 1977. Hytta var kostnadsberegnet til kr. 100 000. Totalkostnaden ble lavere, og «overskuddet» ble overført til prosjektet «ny Johannesborg». I 2023 fungerer huset som møterom/hvilerom for ledere på leir og medfølgende voksne på leirskolen.

«Fjøset»/Johannesborg var sovesal frem til august 1978, og ble da brent under øvelse. Det ble bygget en ny internat-hytte som også fikk navnet Johannesborg, oppkalt etter Johannes Smidt. Denne stod ferdig i 1979. Johannesborg var den første internat-hytte som fikk innlagt WC og dusj, og i tillegg ble HC-tilpasset. Hytta ble renoverert innvendig i 2016 - 2017.

Johannesborg 1979



Hovedbygning – gammel 1924



I 1924 sto den «gamle» hovedbygningen ferdig, en «villa» i sveitserstil. Her var det spisesal til 150 personer, en veranda og 6 små rom i 2.etg. Byggearbeidet kostet kr. 8 000, og huset ble innviet 3. august 1924. I de første årene ble det opprinnelige våningshuset (Rødstua) brukt som kjøkken, men i 1931 ble hovedbygningen utvidet med en ny fløy som inneholdt et stort kjøkken og 3 soverom i 2.etg. Kjøkkenet fikk vanntilførsel fra brønn midt på 1930-tallet. I 1936 - 1937 ble bygningen igjen utvidet med et rom for oppvask. Da ble verandaen bygget inn og ble en del av spisesalen. Det gjorde at man fikk plass til ytterligere 50 personer.

På slutten av 1940-tallet fikk hovedbygningen strømtilførsel.

På begynnelsen av 1960-tallet bygget man et helt nytt kjøkken og fikk permanent vanntilførsel fra Strandheim. Da kom det også på plass en ny luke fra kjøkkenet til spisesalen, slik at matserveringen ble sendt ut i en luke og oppvasken ble tatt inn i luke ved siden av.

Hovedbygningen brant natt til fredag 7. januar 2000. Bygningen inneholdt: Spisesal, kiosk, kjøkken, 4 soverom, tv-stue, 4 store kontorer og trapp/gang både på nord- og sørsiden.

Midtstua 1932



Midtstua ble bygget i 1932 og fikk to rom med tverrvegg, ett stort, med 4 senger og ett litt mindre. Det var separate innganger til de to rommene. Hytta ble helrenoveret i 1990. I forbindelse med leirstedets 100 årsjubileum 18. mai 2023 ble Midtstua åpnet som Knattholmen museum.

Kapellet 1933



Kapellet ble bygget som forsamlingshall i 1933 med to soverom i søndre del. Bygget var 13 meter langt og 8 meter bredt.

I 1937 ble bygningen forlenget med 5 meter, noe som ga plass til 350 personer totalt. Denne forlengelsen ble finansiert ved en anonym pengegave.

Nytt gulv ble lagt i 1963, og nye vinduer installert i 1989. Den gamle eternittskiferen på taket ble skiftet ut med takstein i 1998 og finansiert ved en gave på kr. 100 000.

I 2017 ble de innvendige veggene mot vest, øst og nord malt hvite.

Strandstua 1935



Strandstua ble bygget i 1935 til en sum av kr. 3 250. Den fikk først navnet «Sydens kloster», men navnet ble endret til Strandstua i 1937. Dette var opprinnelig en internathytte med to innganger med til sammen 7 rom: Ett 10-mannsrom, 4 fire-mannsrom og to tomanns-rom.

I 2015 - 2016 ble hytta totalrenovert og ombygd til leiligheter med kjøkken/oppholdsrom, bad med toalett og to soverom.

Strandheim 1937



Eiendommen Strandheim ble kjøpt i 1937 for kr. 25 500, og besto av et bolighus og store områder utmark beliggende på den sydvestre delen av Natholmen. Da ble huset gjort om til internat.

Tidligere eier var hvalskytter Ole Iversen.

Strandheim ble revet i mars 1986.

Havgløtt 1954



Havgløtt ble bygget i 1953 og sto ferdig til leirsesongen 1954. Alt arbeid ble utført på dugnad. Hytta fikk nye vinduer og en ny vegg i 2003.

I august 2004 skulle det legges nytt tak på hytta, men i løpet av arbeidsperioden ble Knattholmen rammet av en skypumpe. Dette førte til en totalreovering som ble slutført i 2005. Samtidig ble det innlagt helårsvann og avløp.

Knausen og Skrenten 1963



Dette var to identiske hytter som lå på fjellet syd for den gamle hovedbygningen. De ble bygget 1962 - 63 og fikk sommer-vann i 1975.

Hyttene ble revet i 1997 fordi Soria Moria tok over deres sengeplasskapasitet. Dette for at den totale sengekapasiteten ikke skulle økes.

Festsalen 1965



Festsalen ble bygget i 1965 og var opprinnelig en tyskerbrakke som hadde stått ved Bugårdsparken. Bygningen fungerte fra første dag som Knattholmens store forsamlingslokale. I 1986 ble det bygget dusj- og toalettanlegg i underetasjen, og tre år senere ble det innredet verksted i samme etasje.

Festsalen ble renovert med nye vinduer, malt innvendig og fikk lagt eikeparkett vinteren 2008 - 2009 og nytt inngangsparti året etter. I 2018 - 2019 ble det lagt nytt tak som ble etterisolert.

Y's hytta 1971



Y's hytta ble bygget i 1971 av Sandefjord Y's Men's Club, og eid av klubben frem til den ble gitt til kretsen i 1997. Inntil da hadde den stått til disposisjon for Knattholmen i leirsesongen.

Hytta har to soverom med en køye i hvert rom, kjøkken, bad med dusj og toalett samt stue med utsikt nordover. Taket på hytta ble renovert i 2019.

Kløfta 1971



Kløfta ble bygget i 1971 og fikk plastikk vestlandskledning som skulle være vedlikeholdsfri, men måtte få ny kledning på midten av 1990-tallet.

Hytta fikk sommervann i 1975, og i 2000 ble det lagt nytt vann og avløp.

Kløfta består av to seksjoner med to overnattingsrom i hver seksjon.

I 2005 ble det installert dusj i begge seksjoner.

Hytta ble opprustet etter en vinterlekkasje i 2010 og renovert i 2015.

Toalettbygget 1974



Toalettbygget ble reist i 1974 og har to seksjoner – en for kvinner og en for menn. Bak i bygget er det vaskerom og utstyrslager.

Toalettbygget fikk en total utvendig reovering i 2014.

Larvikshytta 1978



Larvikshytta som ligger nederst på campsletta, ble innviet i 1978 og var en gave fra Larvik Y's Men's Club. Den ble renoveret i 2013 med nytt tak og større plattform foran til bruk som scene på KM-Campen. Taket ble også forlenget med et utspring som fungerer som tak på scenen. Den fikk også nytt fundament.

Hytta har en stue og en sovealkove med to køyesenger.

Nordafør 2016



Vestenfor Sol, Østenfor Måne 1985



Vestenfor Sol og Østenfor Måne ble bygget vinteren 1984 - 1985 og innviet 2. pinsedag 1985.

Hyttene er identiske og har 6 soverom, 4 firemannsrom, ett seksmannsrom og ett åttmannsrom. De ligger syd for fotballbanen og nordvest for Strandstua.

Da Nordafør ble reist, ble den «sammenkoblet» med Østenfor og Vestenfor med en vestibyle. De totale kostnadene var kr. 13,3 mill. I tillegg ble det utført 800 timer dugnad. Nordafør inneholder 12 rom med bad/toalett og har totalt 52 sengeplasser. Samtidig ble Østenfor og Vestenfor pusset opp og fikk flere dusjer og toaletter.

Solfangere ble montert på taket av Østenfor og Vestenfor samtidig som det ble gravd brønner. Installasjonene ble gjort med tanke på å utnytte jord- og solvarme, og førte til en betydelig strømbesparelse. Soria Moria ble også koblet til dette Enøktiltaket.

Soria Moria 1994



Soria Moria fikk først navnet «Gerdabo» da Knattholmen fikk en arv pålydende kr. 300 000 etter mangeårige kokke Gerda Ringdal. Den ble påbegynt i 1991 og tatt i bruk i 1994. Helt ferdig sto hytta først i 2005 da 2.etg. ble fullført. Totale kostnader var kr. 700 000.

Hytta ble renoveret i 2015 - 2016 og fikk montert solfangere på taket og tilkoblet brønnene som var installert i forbindelse med byggingen av Nordafør.

Hytta har til sammen 9 rom, 3 toaletter og to dusjrom.



Østre og Vestre Sjøbod 1998



Sjøbodene ble tatt i bruk i 1998. De lot seg bygge etter en tildeling fra Anders Jahres Humanitære Stiftelse på kr. 900 000 fordelt over årene 1994-1996.

Første etasje i Østre Sjøbod ble innredet til spisesal etter brannen i hovedbygningen i 2000 og sto ferdig til leirskolens oppstart 3. april samme år.

I dag har Østre Sjøbod to store allbruksrom i 1.etg. samt et lager. 2.etg. har et stort møterom til ca. 60 personer og to toaletter.

Vestre Sjøbods første etasje inneholder verksted og garasje/lager.

I jubileumsåret 2023 skal 2.etg. i Vestre Sjøbod innredes til et kombinasjonsrom som kan brukes til mindre sammenkomster. Her vil det bl.a. bli fasiliteter til undervisning, foredrag, små konserter mv., samt et lite kjøkken og toaletter.

Hovedbygningen 2002



Etter brannen 7. januar 2000 ble det raskt bestemt at Knattholmen måtte få en ny hovedbygning. Grunnsteinen ble nedlagt 23 juni 2001 av biskop emeritus og tidligere generalsekretær i Norges Kristelige Ungdomsforbund Dagfinn Hauge og ungdommene Linn Kristin Stokvik og Anders Glenna.

Bygningen sto ferdig våren 2002 og ble vasket og innredet i løpet av påsken dette året, slik at det var innflyttingsklart etter påske. Innvielsen skjedde 23. juni 2002, og daværende generalsekretær i Norges KFUK-KFUM Helga Haug-

land Byfuglien sto for den høytidelige markeringen. Til stede var forbundets styreleder Leif Jarle Theis og Sandefjords ordfører Per Foshaug.

Ved innvielsen hadde bygget en hovedetasje bestående av kjøkken, spisesal, vestibyle, 3 toaletter og personalrom. Administrasjonen fikk gode arbeidsforhold i 2.etg. med til sammen 8 kontorer, møterom, to toaletter, lager og et stort, uinnredet loft, som i 2013 ble stilt til disposisjon for Knattholmen Modelljernbaneselskap. I underetasjen er det vaskeri med lagerplass. I tillegg består underetasjen av garderober med dusj, toalett for de ansatte, stedets kiosk og lager.

I 2007 ble det i underetasjen innredet sanitæranlegg i to seksjoner, ett for kvinner og ett for menn. Arbeidet ble utført primært på dugnad av Sveinung Danielsen og med økonomisk tilskudd fra SpareBank 1 Stiftelsen og Anders Jahres Humanitære Stiftelse.

Hovedbygningen fikk montert solfangere i 2021.

Garasje 2020



I perioden 2018 - 2020 ble det bygget dobbelt garasje/lagerbod nederst på parkeringsplassen. Den inneholder garasje i 1.etg. og lager i 2.etg. Utvendig kledning ble utført på dugnad.



Knattholmens bestyrere

Frem til 1973-74 ble Knattholmen ledet av Knattholmstyret og de ansatte på kretskontoret. På et tidspunkt henvendte styret seg til kretsstyret og ba om at det ble ansatt en bestyrer fordi arbeidsmengden ble for stor å gjennomføre på frivillig basis.

Sveinung Danielsen



I 1975 ble Sveinung Danielsen ansatt som Knattholmens første bestyrer. I Sveinungs bestyrerperiode ble den gamle Rødstua revet, og ny bygget på samme sted. Likeså ble fjøset (Johannesborg) brent under øvelse i 1978 og ny Johannesborg bygget vinteren 1979 – 1980 på samme sted som den gamle. Videre ble krattet bak og rundt kapellet

ryddet, campsletta planert ut og det ble sådd gress. Sveinung sluttet som bestyrer i 1980.

Etter at Sveinung sluttet som bestyrer, har han vært aktiv på Knattholmen på flere måter. Han har deltatt på leirer, utført tusenvis av dugnadstimer, sittet i styrer og utvalg.

Bl.a. for sitt arbeid på Knattholmen ble Sveinung i 2016 tildelt Kongens fortjenstmedalje.

Leif Nielsen



Leif Nielsen ble ansatt som bestyrer på Knattholmen i 1980. Da hadde han sittet i Knattholmstyret i flere år. Samtidig ble hans kone Ragne husmor på stedet.

Leif hadde en 100% stilling gjennom hele året, mens Ragne jobbet i sesongen fra 1. mai og ut september måned. Strandheim,

bygningen nord på parkeringsplassen, ble revet under Leifs bestyrertid. Likeså ble Østenfor Sol og Vestenfor Måne bygget mot slutten av 1980-tallet. I samme periode kom også sanitæranlegget under festsalen.

Leif var utdannet snekker og tok seg av vedlikehold, reparasjoner og maling som deler av bestyrerjobben. Dette ble gjerne utført i vinterhalvåret da han gikk alene som ansatt på Knattholmen.

Leif sluttet som bestyrer i 1989 av helsemessige årsaker. Ragne fortsatte som husmor til 1992.

Leif døde i 1995.

Magne Svorstøl



Magne Svorstøl ble i 1989 ansatt som Knattholmens tredje bestyrer, 26 år gammel.

Under Magnes bestyrertid har leirstedet utviklet seg på de fleste områder. Da han startet, var han og Ragne Nielsen de to eneste faste ansatte på Knattholmen. Magne har medvirket til følgende utvikling: Byggingen

av Soria Moria, Sjøbodene, ny hovedbygning og Nordafor. Etableringen av Maritim Fritid, opprettelse og drift av leirskolene på Knattholmen (1995-) og Bolærne (2006-2015) samt flytting av kretskontoret til Knattholmen er også gjennomført i Magnes periode.

Magne har lyktes i å bygge opp et team rundt seg som drifter stedet i 7 - 8 måneder i året. Alle ansatte har arbeidsoppgaver året rundt. Da han overtok var det stort sett sommerdrift.

Da Magne startet hadde han et ønske om å overlate et annet leirsted enn det han overtok. Det ønsket er oppfylt i rikelig monn!

Magne ble tildelt Norges Vels medalje for lang og tro tjeneste i 2019. Da hadde han vært ansatt som bestyrer på Knattholmen i 30 år.

Knattholmstyret

De første årene var det Knattholmkomitéen som hadde ansvaret for Knattholmen leirsted. Den fungerte frem til 1966 da den endret navn til Knattholmstyret.

I 1997 endret styret navn til Driftsutvalget for Knattholmen.

I 2016 ble navnet endret til Drifts- og eiendomsstyret for Vestfold og Telemark krets.

Ledere i styret:

1931 - 1938 Ole Arnborg, Tønsberg

1938 - 1952 Johannes Lervold, Tønsberg

1952 - 1956 Harry Rønning, Sandefjord

1956 - 1960 Henry Nielsen, Sandefjord

1960 - 1962 Karsten Vileid, Sandefjord

1962 - 1967 Sverre Jacobsen, Larvik

1967 - 1975 Einar Lysnes Larsen, Porsgrunn

1975 - 1979 Curt Christoffersen, S. Slagen

1979 - 1993 Odd Vold, Nøtterøy

1993 - 2009 Erik Gunnestad, Sandefjord

2009 - Tore Nicolaisen, Tønsberg

KNATTHOLMEN



KFUK KFUM



Kretsledere

Da kretsen ble stiftet i januar 1891 fikk den navnet Vestfold kreds av kristelige foreninger for unge.
Ca. 1918 ble navnet endret til Vestfold krets av Norges Kristelige Ungdomsforbund.
I 1951 ble navnet endret til Vestfold og Grenland krets av Norges Kristelige Ungdomsforbund.
1. juli 1998 slo Telemark krets og Vestfold og Grenland krets seg sammen, og tok navnet Vestfold og Telemark krets av Norges KFUK-KFUM.

Ledere i styret:

1891 – 1892 Pastor Bærøe
1892 – 1914 Rektor Søyland
1914 – 1919 Prost Hans Nilsen Hauge
1919 – 1923 Prest Johannes Smidt, Sandefjord
1923 – 1939 Kirkesanger Nils Bondevik, Brunlanes
1939 – 1949 Pastor Olav Müller-Nilssen, Slagen
1949 – 1953 Lærer Hans Tveten, Tanum
1953 – 1963 Pastor Ragnar Gunnestad, Larvik
1963 – 1964 Henry Nielsen, Sandefjord
1964 – 1968 Pastor Harald Vinje-Christensen, Sandar
1968 – 1973 Sverre Naas, Tønsberg
1973 – 1976 Marius Røyeng, Horten
1976 – 1978 Ingrid Evensen, Horten
1978 – 1981 Ragnvald Knudsen, Stokke
1981 – 1985 Rolf Simeon Andersen, Horten
1985 – 1986 Alfhild Thorstensen, Skien
1986 – 1992 Harald Schøien, Tanum
1992 – 1996 Knut Håvard Andersson, Porsgrunn
1996 – 2005 Per Moe Arnesen, Sandefjord
2005 – 2006 Adelheid Firing Hvambdal, Sandefjord
2006 – 2011 Jan Torbjørn Brandtsgård, Sande i Vestfold
2011 - Guri Maiken Gutterød, Larvik

KNATTHOLMEN



Daglige ledere i Kretsen

I 1997 fikk kretsens administrative leder tittelen daglig leder.

1997 – 2000 Tor H. Christoffersen, Tønsberg
2000 – 2003 Bjørnar Lohne, administrasjonssekretær med koordinerende ansvar i stab, Horten
2003 – 2008 Ketil Hvindenbråten, Tønsberg
2009 – 2021 Jan Otto Bustadmo, Sandefjord
2021 – Helene Matre Berge, Tønsberg

Styrer og ansatte ved jubileet

Kretsstyret:

Leder: Guri Maiken Gutterød, Larvik
Nestleder: Anne-Lene Rønning, Sandefjord
Styremedlem: Kristina Amundsen Nomme, Sandefjord
Styremedlem: Per Gunnar Disch, Porsgrunn
Styremedlem: Tore Nicolaisen, Tønsberg. I kraft av leder i Drifts- og eiendomsstyret.
Programstyrets leders plass i kretsstyret står tom da den pr. dags dato ikke er besatt.
Varamedlem: Ikke besatt.
Jon Harald Grave, Bærum er personlig varamedlem for leder i Drifts- og eiendomsstyret.

Drifts- og eiendomsstyret:

Leder: Tore Nicolaisen, Tønsberg
Nestleder: Jon Harald Grave, Bærum
Styremedlem: Bjarne Bredrup, Tønsberg
Styremedlem: Inger Røgeberg, Sandefjord
Styremedlem: Erik Gunnestad, Sandefjord
Varamedlem: Petter Hanseid, Asker

Programstyret:

Styremedlem: Ida M. L Hallesby, Larvik
Styremedlem: Anne Karoline Ulset Furberg, Horten
Styremedlem: Linn Juan Mauland, Skoppum
Varamedlem: Hilde Haug Larsen, Asker

Jubileumskomiteén:

Leder: Dennis Larsen, Asker
Komiteemedlem: Tore Nicolaisen, Tønsberg
Komiteemedlem: Inger Røgeberg, Sandefjord
Komiteemedlem: Alfhild Thorstensen, Porsgrunn/Skien
Komiteemedlem: Ida M. L Hallesby, Larvik
Sekretær: Bjørnar Lohne, administrasjonssekretær, Sandefjord

Faste ansatte:

Daglig leder i krets: Helene Matre Berge, Tønsberg
Programarbeider i krets: Cecilie Fongen Bjørnstad, Færder
Bestyrer for Knattholmen leirsted: Magne Svorstøl, Sandefjord
Vaktmester for Knattholmen: leirsted Bjørn Kristian Sundby, Sandefjord
Kjøkkensjef for Knattholmen leirsted: Hanne Thorstein Gjerdrum, Sandefjord
Husholdleder for Knattholmen leirsted: Astri Moen, Sandefjord
Vaktmesterassistent/kokk for Knattholmen leirsted: Stian Johannessen, Sandefjord
Kjøkkenmedarbeider/renholder for Knattholmen leirsted: Irmelin Stentun, Sandefjord
Kontormedarbeider: Astri Toeneiet, Sandefjord
Administrasjonssekretær: Bjørnar Lohne, Sandefjord

